

premi monasterium, ubi habitas, in iis quae ad corporis necessitatem pertinent; ne ideo locum deferas: quia tunc multum operis in loco invenies. Non placet impiis praefectus sanctus: nec justo quodcumque iniustum. Ignosce fratri tuo, si in te peccaverit: & Dominus indulgebis tibi errata tua, condonabitque peccata. Antevertē in cella fratrem, a quo tristitia atque molestia affectus es: & condona ei in puro corde propter eum, qui ait: non solum usque septies dimittendum esse fratri, sed usque septuagies septies. Suscipe poenitentiam fratris, carissime, tamquam a Deo missi, ut non aspernari videaris, & ad iracundiam commovere eum, qui misit. Pacem ama & sanctificationem, ut dignus conspectu Domini Dei efficiaris. Ne irruas in fratrem in die tribulationis ejus, & non adjicias dolorem super dolorem animae ipsius. Laboriosus praefectus, est fratrum recta & ordinata dispositio: & senes prudentes, juvenum sunt consolatio & cohortatio. Male-dicentibus & obreftantibus non est habenda fides: nam frequenter ex invidia struitur calumnia: quare potius quae veritatis sunt, indagare oportet. Temerarios atque insolentes refranare convenit, & reprimere eos, qui seditiones moluntur, ut fraternitas pacata & imperturbata remaneat. Si fratres aliquos videris in malo consentientes, ne ipsorum communices inordinatae ac dissolutae vitae: sed devitans eos, ingredere cellam tuam, memor illius qui dixit: *servum Domini non oportet litigare*. At si fratrem conspexeris pusillanimitate aut infirmitate aliqua detineri, huic compati expedit. Justitia exhilarabit cor exercentis eam. A scurrilibus, frater, caveas, ne forte te impudentem efficiant: impudentia autem mater est intemperantiae atque lasciviae. Ne per cellas oberres, vino aestuans, ne forte tuas subito divitias perdas temperantiae atque continentiae. Ne sis memor injuriarum apud fratrem tuum: nam scriptum est: *viam eorum, qui injuriarum reminiscuntur, in mortem sunt*. Non vales ferre injuriam atque contumeliam? sile & quiesce. Non potes videre quempiam te respicientem? neque tu quemquam respexeris. Ne confereris ei, qui talia tibi suggerit: Quousque patieris te infervire atque obsequi singulis fratribus? Dicamus autem ad eum: Hodie studeo liber fieri: & die crastino, Domino cura erit. Ipse enim dixit:  *nolite solliciti esse in crastinum*. Beatus qui bonum reperit comitatum, & propriam odit voluntatem. Opus tuum sine furo perage, frater: sic enim decet fideles: ut & gratiam in tuis laboribus invenias. Ne vinum ad ebrietatem bibas, erubescens facie: tunc enim magna tibi erit ignominia, quando ut ebrius ductus

Matth. 18.

Matth. 18.

2. Tim. 2.

Troy. 12.

Matth. 6.

Α ὁ μοναστήριον, ἐνθα οἰκῆς, εἰς τὰ ὅπι χεῖράν τῷ σώματος, μὴ καταλίπε τὸ πῶπον, ὅτι τότε θύρησις ἐργασίαν πολλὴν ἐν τῷ πῶπῳ. Οὐκ ἀρέσει ἀνοσίσι οἷος ἡγάμενος, ὅσῳ δὲ δικαίῳ πᾶν ἀδίκον. Συγχώρησον τῷ ἀδελφῷ σε, εἴη ἡμῶν εἰς σε, καὶ ὁ Κύριος συγχωρήσει σοι τὰ ὁσπύματα σε. ὡς ἴσθαι εἰς τὸ κελίον τῆ λυπησιάντος σε ἀδελφῷ, καὶ μετανόη αὐτῶ ἐν καθαρῇ καρδίᾳ, καὶ τὸ εἰπόντα, μὴ μόνον ἕως ἐπιτάσις ἀφίεναι τῶ ἀδελφῷ, ἀλλ' ἕως ἐβδομηκοντάσις ἐπά. Δέξαι τὸ μετανοίαν τῷ ἀδελφῷ ἀγαπήτε, ὡς ὁ Θεὸς ἀποσταλέντος, ἵνα μὴ τὸ ἀποσταλέντος ἀδικήσας κινήσας αὐτὸν κατὰ σε εἰς ὄργην. εἰρήνην ἀγάπα καὶ τὴ ἀγίασμον, ὅπως κατασώθῃς τῷ σωσάσῃς κερὶν τῷ Θεῷ. Μὴ κατάτρεχε ἀδελφόν σε ἐν ἡμέρᾳ θλίψις αὐτῷ, καὶ μὴ ἀποστῆσις ἄλλος ἐπὶ τὸ ἄλλος τῷ ψυχῆς αὐτῷ. Πονηροὶ ἡγάμενος, ὡς πατρία ἀδελφῶν καὶ φρόνιμοι γέροντες, ὡς κλησις νεωτέρων. Οὐ δὲ ἐμπισθῆναι τοῖς κακολογοῖσι, πολλοῖσι γὰρ γίνεται ἐκ φθόνου ἀμβολή. ἴθα χεῖρ μᾶλλον τῷ ἀληθείας ἐπιζητήν. Δὲ ἐπισημίζεν τὸς θρασυμωδῶν καὶ ἀκατασταῖν ἐπιχειρῶντας, ἵνα ἡ ἀδελφότης ἀπάραχος ἀμείνη. Ἐὰν δεῶσθαι ἀδελφῶς ὁμονοῦντας εἰς κακόν, μὴ συγκοιῶν τῇ ἀπάσις αὐτῷ. ἀλλ' ἐκκλίνας εἰσελθε εἰς τὸ κελίον σε, μιμησιόμῳ τῷ εἰπόντος, δέλον Κυεῖς εἰ δὲ μᾶχεδ. Ἐὰν δὲ ἴσθαι ἀδελφὸν ὀλιγαρχῆν ἢ ἀρρωστῆν, τῷ συμμάχῃ καλόν. Διαφορῶν χαροποιήσῃ τῷ κερδῆν τῷ ἐργασίῳ αὐτῷ. Ἀδελφῷ, καλὸν ἐκ τῷ βίτραπέλον, μὴποτε ἀναγῆ σε ἀπεργάσωνται. ἀνάθεια δὲ ἴθαι μήτηρ ἀκολασίας. Μὴ ἀπειρῆς τὰς κέλλας οἰνοφλυγῶν, μὴποτε ἀφω Ε ἀπολέσῃς σε τῷ πλῶτον τῷ σωφροσύνης. Μὴ ἴσθαι μνησικαχῶ τῷ ἀδελφῷ σε. γέγραπται γὰρ, ἴθα μνησικαχῶν εἰς θάνατον. Οὐ δύνη φερεν ἕβειν; σίγα καὶ ἀνάπαυε. Οὐ δύνη εἰδένα ἀποβλεπόμῳ σε τινά; μὴδὲ σὺ ἀποβλέτῃς τινά. Μὴ συγκοιῶν τῷ ὑποβάλλοντί σοι τὰ πιαῦτα. ἕως πότε ἀπέχη τραπεζῶν ἕνα ἕκασον ἀδελφόν. Εἰ πωμῶν τῷ ὡς αὐτὸν, τῷ σήμερον ὡς ἴθαι ἐλθῶν. Δερος ἡεῶδ, καὶ ὡς τῷ ὡς ἴθαι Κυεῖα μελήσῃ. ὡς γὰρ εἴρηκε, μὴ μεμνησῆσθε ὡς τῷ ὡς ἴθαι. μακάριος ὁ ὄρων ἀγαθὴν σιωδίαν καὶ μισήσας τὰ ἑαυτῷ δελήματα. Ἀδολον ἐπιτέλῃ τῷ ἔργον σε ἀδελφῷ. ἕτω γὰρ ὡς ἴθαι τῷ σίσις, ὡς καὶ χάριν εὐχῆς ἐν τῷ καμῶντι σε. Μὴ τῷ ὡς ἴθαι εἰς μέδῳ ἀρρωσῶμῳ ὡς ἴθαι τῷ ὡς ἴθαι, ὡς ἴθαι σοι ἀρρωσῶν μεγάλη, ὡς ἴθαι μέ-